

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر احساس تنهایی، ادراک از نگرانی و ناگویی‌هیجانی دانش آموزان دختر در دوران اپیدمی کرونا

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی یافته های نوین در مدیریت، روان شناسی و حسابداری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فاطمه کریمی - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش با هدف آموزش مهارت‌های زندگی بر احساس تنهایی، ادراک از نگرانی و ناگویی هیجانی دانش آموزان دختر در دوران اپیدمی کرونا انجام شد. روش: پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون و پس آزمون دو گروهی بود. جامعه آماری پژوهش حاضر را تمامی دانش آموزان دختر مقطع متوسطه اول شهرستان اسلام آبادغرب در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۴۰۱ تشکیل دادند. به شیوه در دسترس تعداد ۳۰ دانش آموز دختر انتخاب و با انتصاب تصادفی در دو گروه مساوی ۱۵ نفری جایگزین شدند. برای آزمودنیهای گروه آزمایش برنامه مهارت زندگی طی ۱۰ جلسه هفتگی (هر جلسه ۱/۵ ساعت) اجرا شد اما گروه کنترل این برنامه را دریافت نکرد. برای گردآوری دادهها علاوه بر چک لیست اطلاعات دموگرافیک- فرم محقق ساخته از پرسشنامه ناگویی هیجانی (بگی و تیلور، ۱۹۹۴)، پرسشنامه نگرانی ایالتی پنسیلوانیا (مایر و همکاران، ۱۹۹۰) و پرسشنامه احساس تنهایی (راسل و همکاران، ۱۹۸۰) استفاده شد. دادهها با روشهای آمار توصیفی (فراوانی، درصد، میانگین و انحراف معیار)، آزمون پیشفرضهای آمار پارامتریک و آنالیز کوواریانس (تکمتغیره و چندمتغیره) انجام شد. برای تحلیل از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۶ استفاده شد. یافته ها: نتایج نشان میدهند؛ میزان نشخوار فکری و نگرش های ناکارآمد با هر دو درمان کاهش یافته است. اما بین دو درمان در میزان نشخوار فکری تفاوت معنی داری وجود داشته و اثربخشی درمان روانی-اجتماعی به نسبت درمان شناختی-رفتاری بیشتر بوده است. اما بین دو درمان در نگرش های ناکارآمد تفاوت معنی داری وجود نداشته است. همچنین اثربخشی درمان روانی-اجتماعی در مردان در مقایسه با زنان بیشتر بوده است.

کلمات کلیدی:

آموزش مهارت زندگی، احساس تنهایی، ادراک نگرانی، ناگویی هیجانی، دختران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745705>

